

vor egen Mening alene, men ogsaa paa de Oplysninger, vi har fra Norge, hvor man nu i nogle Maaneder paa disse Omraader har levet under en Beskatning efter dansk Mønster.

Da den ærede Ordfører (Maegaard) udførligt har omtalt de stillede Ændringsforslag, skal jeg ikke komme ind paa dem, men kun kort omtale et Par enkelte, særlig Ændringsforslagene til §§ 6 og 15. De rører ved noget, vi fra vor Side har lagt megen Vægt paa, nemlig Bestemmelserne om, at Mellemandhandel med afgiftsberigtigede Varer skulde forbydes. Ved den Ændring, der er indført i Folketinget i § 6, og ved de Ændringer, her foreslaas dels til § 6, dels til § 15, haaber og forudsætter vi, at den Forhandling, der skal foregaa mellem Toldbestyrelsen og Erhvervsorganisationerne, vil forme sig paa en saadan Maade, at Toldbestyrelsen vil stille sig saa imødekommende overfor de Ønsker, der fremsættes fra Erhvervenes Side, at de Regler, som skal udformes, bliver saa praktiske og imødekommende, at den naturlige Mellemandhandel ogsaa i Fremtiden kan finde Sted.

Vort Formaal med det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 5 til Lovforslaget om Restaurationsskat, har været ikke blot at tydeliggøre Lovforslagets § 3, men ogsaa udtrykkelig at fastslaa, at der ikke ved de Forhandlinger, der skal føres med Erhvervsorganisationerne og Toldbestyrelsen, kan stilles Krav med Hensyn til Regnskab udover det strengt nødvendige, ligesom det fra vor Side har været Formaalet i Lovens Tekst udtrykkeligt at fastslaa, at der ikke skal betales Afgift af mere end de $\frac{10}{11}$ af den samlede Omsætnings Størrelse, saaledes at der ikke, som den ærede Ordfører omtalte, kan blive Tale om at betale Skat af Afgiften.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale samtlige de til de to Lovforslag stillede Ændringsforslag.

Gunnar Fog-Petersen: De stillede Ændringsforslag maa jeg betragte som Forbedringer af Lovforslagene, de letter Lovens Gennemførelse for den Del af Erhvervslivet, som Lovene ensidig er rettet imod, men de forandrer ikke de to Loves Karakter, og da mine Meningsfæller og jeg ikke kan være med til at tage noget som helst Ansvar for denne Lovgivning, kan vi ikke forandre vor Stilling til Lov-

forslagene som Helhed. Men da Ændringsforslagene, som sagt, er Forbedringer, vil vi ikke modsætte os deres Gennemførelse.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg skal nøjes med at takke Udvalgets Flertal for dets Tilslutning til Lovforslaget. Det er rigtigt, som det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne (Lange), udtalte, at der har været mange Forhandlinger baade i det andet Ting og i dette om at lempe Kontrolbestemmelserne saa meget som muligt. Jeg skal ikke komme tilbage til Striden om de dobbelte Fakturaers Nødvendighed, men kun nævne, at det ikke blot er Administrationen, der mener, at denne Kontrolform er nødvendig for at sikre Ligheden for Skatten, for at sikre mod, at Skatten bliver omgaaet, hvad der vilde være til stor Skade for den hæderlige Forretning, men dette Standpunkt har ogsaa fundet Tilslutning fra et betydeligt Flertal indenfor Chokoladefabrikanternes Forening. Jeg skal imidlertid ikke vende tilbage til de Uenigheder, der har været derom, men kun udtale, at jeg mener, at der fra Finansministeriets Side er vist saa megen Imødekommen, som det er muligt, overfor det Ønske fra Rigsdagens og ikke mindst Landstingets Side, som er gaaet ud paa at fordre Lettelser for de Erhverv, som bliver vanskeligere stillet ved, at der lægges en saadan Skat paa dem. Dette Ønske har jeg stadig fundet saare berettiget og har ogsaa Gang paa Gang imødekommet det. Ogsaa nu er der jo i Landstingets Udvalg indført nye Lempelser. Det, der for mig har staaet som Grænsen for Muligheden af at tilstaa Lempelser, er det Punkt, hvor det ikke bliver Administrationen muligt efter dens bedste Skøn at gennemføre Beskatningen forsvarligt. Herom kan der selvfølgelig være forskellige Meninger, men jeg maa dog fremhæve, at Administrationens Mening bygger paa en Erfaring, der nu strækker sig over flere Aar med Hensyn til denne Beskatningsform. Jeg tænker her paa Tobaksskattens Gennemførelse. Der er under denne Beskatnings Gennemførelse gjort adskillige Erfaringer, og jeg har ikke ment det berettiget at tilside sætte disse og gaa med til en Beskatningsform, som Administrationen ikke vilde tage Ansvaret for at gennem-